

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 20. Oktober 1941

Wydano w Krakau, dnia 20 października 1941 r.

Nr. 98

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
13. 10. 41	Verordnung über die Einführung der devisenrechtlichen Vorschriften des Generalgouvernements im Distrikt Galizien	591
	Rozporządzenie o wprowadzeniu przepisów dewizowo-prawnych Generalnego Gubernatorstwa w Okręgu Galizien (Galicja)	591

Verordnung

über die Einführung der devisenrechtlichen Vorschriften des Generalgouvernements im Distrikt Galizien.

Vom 13. Oktober 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die zwischen dem Distrikt Galizien und dem übrigen Gebiet des Generalgouvernements bestehende Devisengrenze wird mit Ablauf des 19. Oktober 1941 aufgehoben.

§ 2

(1) Die Deisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBI GG. S. 44) gilt ab 20. Oktober 1941 auch für den Distrikt Galizien.

(2) Der § 12 der Deisenverordnung ist im Distrikt Galizien in folgender Fassung anzuwenden:

- „(1) Inländer haben nachstehende Werte, soweit sie ihnen am 20. August 1941 gehörten oder in der Zeit vom 20. August bis 19. Oktober 1941 angefallen sind, der örtlich zuständigen Niederlassung der Emissionsbank in Polen unmittelbar oder durch Vermittlung einer Deisenbank bis zum 8. November 1941 anzubieten und auf Verlangen zu verkaufen und zu übertragen:
- ausländische Zahlungsmittel, d. h. alle nicht auf Zloty lautende Zahlungsmittel,
  - Forderungen in ausländischer Währung,
  - auf inländische Währung lautende Wechsel und Schecks, die auf das Ausland gezogen sind,
  - Forderungen in ausländischer Währung gegen Ausländer,
  - Gold (§ 2 Abs. 1 Nr. 4 der Deisenverordnung vom 15. November 1939),
  - ausländische Wertpapiere.

(2) Solange die Niederlassung der Emissionsbank in Polen die gemäß Abs. 1 anzubietenden Werte nicht freigegeben hat, darf über diese Werte anders als durch Verkauf an die örtlich zustän-

Rozporządzenie

o wprowadzeniu przepisów dewizowo-prawnych Generalnego Gubernatorstwa w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 13 października 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Granicę dewizową, istniejącą pomiędzy Okręgiem Galizien (Galicja) a pozostałym obszarem Generalnego Gubernatorstwa znosi się z upływem dnia 19 października 1941 r.

§ 2

(1) Rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) obowiązuje począwszy od dnia 20 października 1941 r. również dla Okręgu Galizien (Galicja).

(2) § 12 rozporządzenia dewizowego należy stosować w Okręgu Galizien (Galicja) w brzmieniu następującym:

- „(1) Krajowcy winni do dnia 8 listopada 1941 r. bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego zaofiarować a na żądanie sprzedać i przenieść właściwemu miejscowo oddziałowi Banku Emisyjnego w Polsce następujące wartości, jeżeli one w dniu 20 sierpnia 1941 r. należały do nich lub w czasie od dnia 20 sierpnia do dnia 19 października 1941 r. im przypadły:
- zagraniczne środki płatnicze, tzn. wszystkie środki płatnicze, nie opiewające na złote,
  - wierzytelności w walucie zagranicznej,
  - weksle i czeki, opiewające na walutę krajową, trasowane na zagranicę,
  - wierzytelności do cudzoziemców w walucie zagranicznej,
  - złoto (§ 2 ust. 1 p. 4 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r.),
  - zagraniczne papiery wartościowe.

(2) Dopóki oddział Banku Emisyjnego w Polsce nie zwolnił wartości, które zaofiarować należy według ust. 1, wolno rozporządzać tymi wartościami tylko za zezwoleniem w sposób inny

dige Niederlassung der Emissionsbank in Polen unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank nur mit Genehmigung verfügt werden.

(3) Inländer haben Werte der in Abs. 1 genannten Art, die ihnen nach dem 19. Oktober 1941 anders als durch Erwerb auf Grund einer Genehmigung anfallen, binnen drei Tagen nach dem Anfall der örtlich zuständigen Niederlassung der Emissionsbank in Polen unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank anzubieten und auf Verlangen zu verkaufen und zu übertragen. Wenn nichts anderes bestimmt ist, sind die im Rahmen einer Genehmigung erworbenen Werte innerhalb von drei Tagen nach dem Unwirksamwerden der Genehmigung anzubieten, soweit der Erwerber die Werte dann noch besitzt. Wer sich beim Eintritt der Anbieterspflicht nicht im Generalgouvernement befindet, hat die Anbieterspflicht spätestens zehn Tage nach der Rückkehr in das Generalgouvernement vorzunehmen.

(4) Personen, welche Inländer werden, haben ihre in diesem Zeitpunkt vorhandenen Werte der in Abs. 1 genannten Art innerhalb von zehn Tagen der örtlich zuständigen Niederlassung der Emissionsbank in Polen unmittelbar oder durch Vermittlung einer Devisenbank anzubieten. Diese Personen haben der Niederlassung der Emissionsbank in Polen in gleicher Weise anzubieten:

- a) solche Forderungen gegen Inländer, die sie im Ausland nach dem 31. Dezember 1933 erworben oder sonst erlangt haben,
  - b) andere als die in Abs. 1 Buchst. f genannten Wertpapiere, die sie nach dem 31. Dezember 1933 erworben oder sonst erlangt haben.
- (5) Pflichten, die dem Eigentümer des anzubietenden Gegenstandes obliegen, sind in gleicher Weise von dem zu erfüllen, der den Gegenstand als ihm gehörig besitzt oder der durch einem Treuhänder oder in sonstiger Weise die Verfügungsmacht über den Gegenstand ausübt.

(6) Reichskreditkassenscheine unterliegen bis auf weiteres nicht der Anbieterspflicht.

(7) Auf Reichsmark lautende Forderungen gegen im Reichsgebiet einschließlich Protektorat Böhmen und Mähren ansässige Personen und in diesem Gebiet ausgestellte Wertpapiere sowie Anteilscheine, die von einem nicht im Reichsgebiet ansässigen Treuhänder auf Grund reichsdeutscher Wertpapiere oder Schuldscheine ausgegeben sind, bleiben bis auf weiteres von der Anbieterspflicht freigestellt; jedoch sind Verfügungen über diese Forderungen, Wertpapiere und Anteilscheine gemäß den §§ 6 und 9 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 genehmigungspflichtig.“

(3) Der § 13 Abs. 2 der Devisenverordnung ist im Distrikt Galizien in folgender Fassung anzuwenden:

„Den in Abs. 1 erwähnten Beschränkungen, Verboten und Pflichten sind vom 20. August 1941 an auch Personen unterworfen, die nach dem 31. Dezember 1938 ausgewandert sind.“

§ 3

Gleichzeitig mit der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44) werden im Distrikt Galizien folgende devisenrechtliche Vorschriften eingeführt:

jak przez sprzedaż bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego właściwemu miejscowo oddziałowi Banku Emisyjnego w Polsce.

(3) Krajowcy winni wartości wymienionego w ust. 1 rodzaju, które im przypadają po dniu 19 października 1941 r. w inny sposób niż przez nabycie na podstawie zezwolenia, w ciągu trzech dni po przypadnięciu zaofiarować i na żądanie sprzedać i przenieść właściwemu miejscowo oddziałowi Banku Emisyjnego w Polsce bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego. Jeżeli nie postanowiono inaczej, należy wartości nabyte w ramach zezwolenia zaofiarować w ciągu trzech dni po utracie mocy zezwolenia, o ile nabywca wtedy jeszcze posiada te wartości. Kto w chwili nastania obowiązku zaofiarowania nie znajduje się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa, winien dokonać zaofiarowania najpóźniej dziesięć dni po powrocie do Generalnego Gubernatorstwa.

(4) Osoby, które stają się krajowcami, winny posiadane w tym czasie wartości rodzaju oznaczonego w ust. 1 zaofiarować w ciągu dziesięciu dni miejscowo właściwemu oddziałowi Banku Emisyjnego w Polsce bezpośrednio lub za pośrednictwem Banku Dewizowego. Osoby te winny Bankowi Emisyjnemu w Polsce zaofiarować w ten sam sposób:

- a) takie wierzytelności do krajowców, które zagranicą nabyły lub w inny sposób uzyskały po dniu 31 grudnia 1933 r.
  - b) inne papiery wartościowe niż wymienione w ust. 1 lit. f, które nabyły lub w inny sposób uzyskały po dniu 31 grudnia 1933 r.
- (5) Obowiązki, ciążące na właścicielu przedmiotu, który winien być zaofiarowany, należy spełnić w ten sam sposób przez tego, kto przedmiot, jako do niego należący, posiada lub kto przez powiernika lub w inny sposób władzę rozporządzania przedmiotem wykonuje.

(6) Asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej nie podlegają aż do odwołania obowiązkowi zaofiarowania.

(7) Wierzytelności, opiewające na marki niemieckie, do osób zamieszkałych na obszarze Rzeszy włącznie z Protektoratem Czech i Moraw, i papiery wartościowe wystawione w tym obszarze jak również świadectwa udziałowe, które wydane są przez nieosiadłego na obszarze Rzeszy powiernika na podstawie papierów wartościowych Rzeszy lub skryptów dłużnych, pozostają aż do odwołania zwolnione od obowiązku zaofiarowania; rozporządzenia jednak tymi wierzytelnościami, papierami wartościowymi i świadectwami udziałowymi podlegają obowiązkowi uzyskania zezwolenia w myśl §§ 6 i 9 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r.“

(3) § 13 ust. 2 rozporządzenia dewizowego stosować należy w Okręgu Galizien (Galicja) w brzmieniu następującym:

„Ograniczeniom, zakazom i obowiązkom wymienionym w ust. 1 podlegają od dnia 20 sierpnia 1941 r. również osoby, które wyemigrowały po dniu 31 grudnia 1938 r.“

§ 3

Równocześnie z rozporządzeniem dewizowym dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) wprowadza się w Okręgu Galizien (Galicja) następujące dewizowo-prawne przepisy:

1. die Bekanntmachung über Devisenbehörden vom 1. März 1940 (VBIGG. II S. 144),
2. die Bekanntmachung über Devisenbehörden vom 12. April 1940 (VBIGG. II S. 211),
3. die Zweite Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 28. Februar 1940 (VBIGG. I S. 88),
4. die Dritte Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 23. Juli 1940 (VBIGG. I S. 223),
5. die Vierte Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 25. Oktober 1940 (VBIGG. I S. 323) und die Bekanntmachung hierzu vom 11. Februar 1941 (VBIGG. S. 23),
6. die Verordnung über die Errichtung einer Verrechnungsstelle im Generalgouvernement vom 20. November 1939 (VBIGG. S. 52),
7. die Devisenanordnung Nr. 1 vom 20. November 1939 betreffend Reise- und Grenzverkehr (VBIGG. S. 53) in der Fassung der Devisenanordnung Nr. 12 vom 15. März 1941 (VBIGG. S. 107) und die Bekanntmachung über die Auszahlung von Reichsmarkzahlungsmitteln für Dienst- und Urlaubsreisen in das Reich vom 1. Juni 1940 (VBIGG. II S. 340),
8. die Devisenanordnung Nr. 5 vom 20. November 1939 betreffend freie Ausländerguthaben und Sperrguthaben (VBIGG. S. 58) mit der Maßgabe, daß als freie Ausländerguthaben im Sinne der Nr. 1 Buchst. a nur solche gelten, die nach dem 20. August 1941 durch Einzahlung oder Überweisung freier Devisen entstanden sind,
9. die Devisenanordnung Nr. 6 vom 1. März 1940 betreffend Sperrguthaben (VBIGG. II S. 139) mit der Maßgabe, daß § 1 Abs. 2 in folgender Fassung anzuwenden ist:

„(2) Im Sinne des Abs. 1 sind

  1. **Altsperrguthaben** in Zloty oder Rubel geführte Guthaben eines Ausländers bei inländischen Kreditinstituten, die
    - a) durch Einzahlung von Zloty- oder Rubelbeträgen bis zum 20. August 1941 entstanden sind,
    - b) durch Umstellung alter Währungsguthaben entstehen;
  2. **Kreditsperrguthaben** in Zloty oder Rubel geführte Guthaben eines Ausländers bei inländischen Kreditinstituten, die
    - a) durch Einzahlung von Zloty- oder Rubelbeträgen nach dem 20. August 1941 entstanden sind,
    - b) mit Genehmigung der Devisenstelle Krakau durch Einzahlung von Zlotybeträgen entstehen;
  3. **Alte Währungsguthaben** vor dem 20. August 1941 entstandene Guthaben eines Ausländers in ausländischer Währung bei inländischen Kreditinstituten.“
10. die Devisenanordnung Nr. 8 vom 1. März 1940 betreffend Überweisung von Gehaltsbezügen in das Reich (VBIGG. II S. 142) mit der Erweiterung durch die Devisenanordnung Nr. 14 vom 27. Mai 1941 betreffend Lohn-
1. obwieszczenie o władzach dewizowych z dnia 1 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 144),
2. obwieszczenie o urządach dewizowych z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 211),
3. drugie rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 28 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 88),
4. trzecie rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 23 lipca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 223),
5. czwarte rozporządzenie dewizowe dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 25 października 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 323) i obwieszczenie do niego z dnia 11 lutego 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 23),
6. rozporządzenie o założeniu Urzędu Rozrachunkowego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 20 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 52),
7. zarządzenie dewizowe Nr. 1 z dnia 20 listopada 1939 r. dotyczące ruchu podróżniczego i granicznego (Dz. Rozp. GG. str. 53) w brzmieniu zarządzenia dewizowego Nr. 12 z dnia 15 marca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 107) i obwieszczenie o wypłacie środków płatniczych w markach niemieckich w celu odbycia podróży służbowych i urlopowych do Rzeszy z dnia 1 czerwca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 340),
8. zarządzenie dewizowe Nr. 5 z dnia 20 listopada 1939 r. dotyczące wolnych kont cudzoziemców i zablokowanych kont (Dz. Rozp. GG. str. 58) z tym, że jako wolne konta cudzoziemców w rozumieniu p. 1 lit. a uważa się tylko takie, które w dniu 20 sierpnia 1941 r. powstały na skutek wpłaty lub przekazania wolnych dewiz,
9. zarządzenie dewizowe Nr. 6 z dnia 1 marca 1940 r. dotyczące kont zablokowanych (Dz. Rozp. GG. II str. 139) z tym, że § 1 ust. 2 stosować należy w brzmieniu następującym:

„(2) W rozumieniu ust. 1 są

  1. **kontami zablokowanymi starymi** w złotych lub rublach prowadzone konta cudzoziemca w krajowych instytucjach kredytowych, które
    - a) powstały do dnia 20 sierpnia 1941 r. przez wpłaty kwot w złotych lub rublach,
    - b) powstają przez przewalutowanie kont walutowych starych;
  2. **zablokowanymi kontami kredytowymi** w złotych lub rublach prowadzone konta cudzoziemców w krajowych instytucjach kredytowych, które
    - a) powstały po dniu 20 sierpnia 1941 r. przez wpłaty kwot w złotych lub rublach,
    - b) powstają przez wpłaty kwot w złotych za zezwoleniem Urzędu Dewizowego Krakau (Kraków);
  3. **kontami walutowymi starymi** powstałe przed dniem 20 sierpnia 1941 r. opiewające na walutę zagraniczną konta cudzoziemca w krajowych instytucjach kredytowych.“
10. zarządzenie dewizowe Nr. 8 z dnia 1 marca 1940 r. dotyczące przekazywania poborów do Rzeszy Niemieckiej (Dz. Rozp. GG. II str. 142), rozszerzone zarządzeniem dewizowym Nr. 14 z dnia 27 maja 1941 r. dotyczącym przekazy-

- und Gehaltsüberweisung im Postwege (VBIGG. S. 318),
11. die Devisenanordnung Nr. 9 vom 1. März 1940 betreffend Auswanderung (VBIGG. II S. 143),
  12. die Devisenanordnung Nr. 11 vom 10. März 1941 betreffend devisenrechtliche Stellung der im Generalgouvernement beruflich tätigen Reichsangehörigen (VBIGG. S. 106) mit der Maßgabe, daß an Stelle des § 1 Abs. 2 der § 12 Abs. 7 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44) in der Fassung des § 2 Abs. 2 dieser Verordnung anzuwenden ist,
  13. die Devisenanordnung Nr. 13 vom 18. April 1941 betreffend Einfuhr von holländischen Gulden (VBIGG. S. 216),
  14. die Devisenanordnung Nr. 15 vom 27. Mai 1941 betreffend Einfuhr von auf Dinar lautenden Geldsorten, die in dem bisherigen Jugoslawien im Umlauf waren (VBIGG. S. 319),
  15. die Devisenanordnung Nr. 16 vom 11. Juli 1941 betreffend Ein- und Ausfuhr von Postwertzeichen (VBIGG. S. 432),
  16. die Devisenanordnung Nr. 17 vom 29. Juli 1941 betreffend Einfuhr von russischen Rubeln (VBIGG. S. 440),
  17. die Devisenanordnung Nr. 20 vom 18. September 1941 betreffend Erwerb von Gold und Verfügungen über Gold (VBIGG. S. 551),
  18. die Devisenanordnung Nr. 21 vom 24. September 1941 betreffend Zahlungs- und Verrechnungsverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Deutschen Reich (VBIGG. S. 557),
  19. die Sicherungsanordnung Nr. 1 des Leiters der Devisenstelle Krakau über die Sperre amerikanischer Vermögenswerte im Generalgouvernement vom 28. Juni 1941 (VBIGG. S. 402),
  20. die Sicherungsanordnung Nr. 2 des Leiters der Devisenstelle Krakau über die Sperre amerikanischer Vermögenswerte im Generalgouvernement vom 12. Juli 1941 (VBIGG. S. 433) mit der Maßgabe, daß die nach § 2 dieser Anordnung erforderlichen Anmeldungen bis zum 15. November 1941 zu erfolgen haben.

§ 4

(1) Mit dem Ablauf des 19. Oktober 1941 treten außer Kraft:

1. die Devisenverordnung für den Distrikt Galizien vom 11. August 1941 (VBIGG. S. 471),
2. die Zweite Devisenverordnung für den Distrikt Galizien vom 25. August 1941 (VBIGG. S. 519),
3. die Devisenanordnung Nr. 19 vom 4. September 1941 betreffend Reiseverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Distrikt Galizien (VBIGG. S. 524).

(2) Die Devisenanordnung Nr. 1 für den Distrikt Galizien vom 28. August 1941 betreffend allgemeine Maßnahmen zur Sicherstellung jüdischen Vermögens (VBIGG. S. 514) bleibt in Kraft.

K r a k a u, den 13. Oktober 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 4

(1) Z upływem dnia 19 października 1941 r. tracą moc obowiązującą:

1. rozporządzenie dewizowe dla Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 11 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 471),
2. drugie rozporządzenie dewizowe dla Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 25 sierpnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 519),
3. rozporządzenie dewizowe Nr. 19 z dnia 4 września 1941 r. dotyczące ruchu podróżniczego pomiędzy Generalnym Gubernatorstwem i Okręgiem Galizien (Galicja) (Dz. Rozp. GG. str. 524).

(2) Zarządzenie dewizowe Nr. 1 dla Okręgu Galizien (Galicja) z dnia 28 sierpnia 1941 r. dotyczące ogólnych środków celem zabezpieczenia majątku żydowskiego (Dz. Rozp. GG. str. 514) pozostaje w mocy.

K r a k a u, dnia 13 października 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank